

WELKE BERG KIEST U? HJM Sales, 31-05-2020

Lieve mensen, jongeren, broeders en zusters, meestal weet u van tevoren niet waarover de preek op zondag gaat. Vandaag weet u dat wél, want het is Pinksteren! We gedenken dat Jezus Zijn discipelen doopte met de Heilige Geest. Met Pinksteren wordt dus meestal de Geestesdoop benadrukt. Dat is terecht! Maar wellicht denkt u nu, terwijl u Jezus trouw dient en Hem liefhebt: *‘Dit heb ik zo vaak gehoord. Al jaren zoek ik tevergeefs naar de vervulling met Gods Geest! Dit is voor mij niet weggelegd. Ik ben onwaardig. Laat maar!’* Veroordeel uzelf toch niet! Haak niet af! Zo las ik het bemoedigende verhaal van de waterdrager, die water verkocht uit twee vaten die hij op zijn schouders droeg. Eén vat was perfect, de ander lekte door scheuren steeds water. Dit vat klaagde bij de waterdrager: *‘Ik deug niet! Ik wil mijn taak óók goed vervullen’*. Hij antwoordde: *‘Dat doe je al. Let eens op die mooie bloemen langs de weg die groeien door jou.’* Jezus zoekt aarden, gebroken vaten. Geen perfecte! Vandaag laat ik u zien dat Pinksteren ook het maken van de juiste keuze inhoudt.

We lezen Hand. 2:1-4 NBV –

¹ *Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak, waren zij allen bij elkaar.*

² *Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, dat het huis waar ze zich bevonden geheel vulde.*

³ *Er verschenen aan hen een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten,*

⁴ *en allen werden vervuld van de Heilige Geest en begonnen op luide toon te spreken in vreemde talen, zoals hun door de Geest werd ingegeven.”*

Volgens historici gebeurde dit tijdens het Joodse Wekenfeest in Jeruzalem en waarschijnlijk ten overstaande van een grote menigte op de berg Sion in één van de tempelvertrekken.

Twéé bergen wil ik tegenover elkaar stellen. Bergen zijn namelijk ook symbolen. Niet alleen in de Joodse godsdienst en het christendom, maar wereldwijd. Symbolen van eeuwigheid, heiligheid, spiritualiteit en goddelijke nabijheid, welke veroordelend maar ook zegenend kan zijn. Daarom kunnen bergen naast historische ook profetische en typologische betekenissen hebben en alzo diepe waarheden inhouden.

De eerste berg heet Sinaï. Na de bevrijding van Israël uit de slavernij in Egypte, gaf God op Sinaï de Wet. Voor die bevrijding hadden zij een onberispelijk lam geslacht en het bloed aan de deuren van hun huizen gestreken. De engel, die in die nacht de eerstgeborenen van Egypte doodde, ging daarom voorbij aan hun huizen. Dit wordt gevierd als het Pesachfeest (Pasen). Zij moesten meteen Egypte verlaten en trokken door de Rode Zee. En op Sinaï gaf God hen vijftig dagen later (Wekenfeest) Zijn Wet t.b.v. hun verdere wandel met Hem, welke zij echter onmogelijk konden nakomen.

Vele jaren later stuurde God Zijn eigen Zoon naar de aarde naar Israël om te dienen als Zijn smetteloze Lam. Om nu niet alleen Israël te verlossen van het verderf ten gevolge van hun zondige wandel, maar het gehele mensdom. Waar stierf Jezus? Hij stierf op Golgotha, één van de toppen van de berg Sion, welke één van de bergen is waarop Jeruzalem werd gebouwd. De Olijfberg en de berg Sion zijn er de bekendste bergen. De berg Sion is feitelijk de Tempelberg, ofwel berg Moria, en wordt door de

Joden met Jeruzalem vereenzelvigd. Op de berg Sion stond de tempel en is dus het eigenlijke Jeruzalem. Het is dé plek waar Joden zich met God verenigd voelen.

Dus ligt het voor de hand dat de Joden op de berg Sion Gods zegen verwachten. Dit komt geweldig tot uiting in de psalmen 120-134, de zgn. Hammaäloth-psalmen. Dit woord betekent 'de opgangen' en is afgeleid van het grondwoord 'ma'alaah', dat 'opklimming, opstijging' betekent. Deze psalmen zijn liederen van de klimtochten naar de berg Sion en de tempel, Gods huis. Joden waren in het Oude Testament verplicht om jaarlijks naar Jeruzalem te trekken om er de Joodse hoofdfesten te vieren (Lev. 23). Volgens Flavius Josephus, de Joodse geschiedschrijver geboren in het jaar 37 na Christus in Jeruzalem, trokken jaarlijks miljoenen Joden al zingend op naar Jeruzalem. Met dankbare harten en uitzienende naar Gods zegeningen.

Enkele voorbeelden van regels (SV) uit liederen, die de pelgrims zongen:

Ps. 120:1 – *“Een lied Hammaäloth. Ik heb tot den HEERE geroepen in mijn benauwdheid en Hij heeft mij verhoord.”*

Ps. 121:1 – *“Een lied Hammaäloth. Ik hef mijn ogen op naar de bergen, vanwaar mijn hulp komen zal.”*

Ps. 122:1 – *“Een lied Hammaäloth, van David. Ik verblijd mij in degenen, die tot mij zeggen: Wij zullen in het huis des HEEREN gaan.”*

Ps. 123:1 – *“Een lied Hammaäloth. Ik hef mijn ogen op tot U, Die in de hemelen zit.”*

Ps. 125:1-2 – *“¹ Een lied Hammaäloth. Die op den HEERE vertrouwen, zijn als de berg Sion, die niet wankelt, maar blijft in eeuwigheid.*

² Rondom Jeruzalem zijn bergen: alzo is de HEERE rondom Zijn volk, van nu aan tot in der eeuwigheid.”

Ps. 126:1-3 – *“¹ Een lied Hammaäloth. Als de HEERE de gevangenen Sions wederbracht, waren wij gelijk degenen, die dromen.*

² Toen werd onze mond vervuld met lachen en onze tong met gejuich; toen zeide men onder de heidenen:

³ De HEERE heeft grote dingen aan dezen gedaan. De HEERE heeft grote dingen bij ons gedaan; dies zijn wij verblijd.”

Ps. 128:5 – *“De HEERE zal u zegenen uit Sion, en gij zult het goede van Jeruzalem aanschouwen al de dagen uws levens;”*

Ps. 132:13 – *“Want de HEERE heeft Sion verkoren, Hij heeft het begeerd tot Zijn woonplaats,”*

Ps. 133:3 – *“Het is gelijk de dauw van Hermon, en die nederdaalt op de bergen van Sion, want de HEERE gebiedt aldáár den zegen en het leven tot in der eeuwigheid.”*

God zegende Israël in het aardse Sion. Maar het gééstelijke Sion is de plaats waar Jezus óns wil zegenen en met Zijn Geest wil dopen. We lezen het in Hand. 2:1-4. De Gemeente is immers Jezus' Bruid en wordt ook het hemelse Jeruzalem en de berg Sion genoemd. Lees Hebr. 12:22 (tekst lezen we later) en Openb. 21:9b-10 SV – *“.....: ⁹ Kom herwaarts, ik zal u tonen de Bruid, de Vrouw des Lams. ¹⁰ En hij voerde mij weg in den geest op een groten en hogen berg, en hij toonde mij de grote stad, het heilige Jeruzalem, nederdalende uit den hemel van God.”*

Ik geef een voorbeeld van een gebeurtenis tijdens een van die Joodse feesten. Het was de laatste en daarom ook grootste dag van het Loofhuttenfeest! Miljoenen Joden waren naar Jeruzalem getrokken en op het tempelplein waren tienduizenden, wellicht véél meer, verzameld. De belangrijkste ceremonie die dag was dat tijdens de

toebereiding van het morgenoffer een priester, vergezeld door een vrolijke stoet mensen, de berg afdaalde naar de Siloamvijver en daar een gouden kruik met water vulde. Tegelijkertijd trok een andere stoet naar het Kidrondal om er wilgentakken te verzamelen. Die takken werden na terugkeer zodanig aan de zijkanten van het Brandoffer-altaar bevestigd, dat zij een soort afdak (huisje) vormden óver het altaar. Als dan de priester met de waterkruik onder bazuingeschal terugkwam, werden preciés op dat moment de stukken van het offerdier op het altaar gelegd. En dan werd het stil. En onder doodse stilte goot de priester het water aan de voet van het altaar uit. Wat een geweldig typebeeld! God maakt Zijn Huis (de Gemeente) gereed en dit is mogelijk gemaakt door het goddelijk Offerlam Jezus Christus. En de zegen van de Heilige Geest, uitgebeeld met het uitgieten van het water, rust hierop. Kunt u zich voorstellen welke schok het gaf, dat Jezus op dit moment van doodse stilte op dat tempelplein uitriep: *'Die dorst heeft, kome tot Mij en drinke?'* Joh. 7:37-39a NBV –

“³⁷ Op de laatste dag, het hoogtepunt van het feest, stond Jezus in de tempel, en riep: Laat wie dorst heeft bij Mij komen en drinken.

³⁸ Rivieren van levend water zullen stromen uit het hart van wie in Mij gelooft, zo zegt de Schrift.

³⁹ Hiermee doelde Hij op de Geest die zij die in Hem geloofden zouden ontvangen,”

Geliefden, nog enkele woorden over de berg Sinaï mogen niet ontbreken. God gaf er aan het volk Zijn Wet, welke de mensen zoals gezegd niet konden nakomen. Gods Wet proberen na te volgen impliceert automatisch Zijn oordeel als je faalt! Vandaar een uitgebreid systeem van te brengen offers. Vandaar dat de berg beefde. Rondom was vuur en donderde, bliksemde, rookte het. Ik kan u uit eigen ervaring vertellen, dat zoiets bijzonder beangstigend is. Ooit waren wij op de wadden, toen een fel onweer losbarstte en overal rondom ons de bliksems insloegen. Letterlijke bliksems kunnen al beangstigend zijn, maar zeker geestelijke bliksems t.g.v. Gods oordelen. Op Sinaï klonk bazuingeschal en ieder die de berg beroerde, werd gedood (Ex. 19). En het was meteen raak toen Mozes met Gods geboden, in stenen tafels gegraveerd, in zijn handen van de berg terugkwam in het kamp. Daar trof hij het volk aan al drinkende en hoererende en naakt dansend rondom een gouden kalf (Ex. 32). God oordeelde meteen en 3000 mensen werden gedood.

Kies daarom niet voor de berg Sinaï, voor (zelf-)veroordeling! Kies de berg Sion, kies Jezus, de Zegenaar. Dat is verstandiger! Lees Hebr. 12:18-24 NBV –

¹⁸ “U hebt niet, zoals het volk destijds, voor een laaiend en allesverzendend vuur gestaan, of in dreigende duisternis en woeste wind,

¹⁹ noch temidden van bazuingeschal en stemge-donder. Het volk dat dit alles onderging, smeekte dan ook dat er geen woord meer tot hen zou worden gesproken,

²⁰ omdat wat hun werd opgedragen ondraaglijk was: Zelfs een dier dat de berg aanraakt, moet gestenigd worden!

²¹ Zo schrikbarend was de verschijning dat Mozes uitriep: ‘Ik sidder van angst!’

²² Nee, u staat voor de Sionsberg, voor de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, en voor de duizenden engelen die in vreugde bijeen zijn,

²³ voor de gemeenschap van eerstgeborenen, die in de hemel ingeschreven zijn, voor God, de Rechter van allen, en voor de geesten van de rechtvaardigen, die tot volmaaktheid gekomen zijn,

²⁴ voor de Middelaar van een Nieuw Verbond, Jezus, en voor het gesprenelde Bloed dat krachtiger spreekt dan dat van Abel.”

Toen de Geest op de discipelen viel in die zaal op de berg Sion, de plaats waar ook u in de Geest staat, werden geen 3000 mensen gedood, maar gered (Hand. 2:41). Kinderen Gods kiezen Sion! Want omdat zij door Jezus' Bloed gereinigd zijn en wedergeboren, waardoor Zijn Licht in hen ontstoken werd, wordt dáár Gods zegen en niet Zijn oordeel uitgegoten. In plaats van oordeelsvuur viel het vuur van Gods Geest. Niet omdat zij volmaakt zijn, maar juist omdat zij gebroken zijn. Zij hebben Jezus nodig en willen Zijn Licht verspreiden. Zij zingen de Hamaälothpsalmen in het besef: *“Maar wij zijn slechts een aarden pot voor deze schat; het moet duidelijk zijn dat onze overweldigende kracht niet van onszelf komt, maar van God”* (2 Cor. 4:7 NBV).

Tienduizenden op het tempelplein echter misten helaas de Geestesdoop en riepen uit: *“Wat is dit?”* (Hand. 2:5-13).

Geliefden, moge de HEERE u uit Sion zegenen (Ps. 134:3). Amen.